

چەمكى شەيتان لە نىوان رەمز و حەقىقەتدا

خەسرەو مەحمود

تۆنرەر لە بەشى تۆنرینەوہى ناوہندى رۆشنگەرىيى چاودىر

پیشه کی

شہیتان وەك چەمەك و بابەتێكى بنەرەتی لە ئایندا، لە چەندین ڕووەو ماوەی هەلۆهستە لەسەرکردنە، لەخودی ناوەكەیهووە كە لە شیۆهی سیفەتدا گوزارشتی لى كراوە، و وەك (ناو) خوۆی دیاری نەكراوە. وەك سەرچاوەی خراپە كە لەلایەكەو تەوانباری سەرەكییە، و لەلایەكی دیکەشەو بوونی پێویستیه کی حەتمییە، بەوهدا كە نەبوونی شەر و خراپە لە ژيانى مرۆفدا، لەرووی لۆژیکى و بابەتیشەو نامومكینه. هەرۆهەا بوونی شەیتان وەك سەرچاوەی خراپە لەپال ئامادەبوونی چەند سەرچاوەیه کی دیکەى وەك نەفس و قەدەر (ئیرادەى خودا).

لیرەو وەك هەولێكى سەرەتایی و یستومە لەم توئینهووە كورتەدا هەلۆهستەیه کی خیرا لەسەر ئەو تەوهرانە بكەم كە ئاماژەم پێكردن، بەو پێیهی تیگەیشتن لە مانا شاراوەكانى شەیتان، یان هەولدان بۆ خوئندنەوهی ئەودىووى ڕوكەشى بابەتەكە، دەبێتە هۆى زەمینەسازى بۆ خوئندنەوهی بابەتگەلى دیکە لە ئایندا كە وەك بابەتى بنەرەتى و چارەنوسساز دینه هەژمار.

پوخته

له م توئیینه وهی دا هه وئ دراوه یه کیک له بابه ته بنه رته تی و هه ستیاره کانی ئاین به شیوه یه کی زانستی و بابه تی بخریته به رباس، ئه ویش بابه تی ((شهیتان)) ه. له میانی کاره که وه هه وئ دراوه سه ره تا ئاوریک له و دیوی چه مکه که خوی بدریته وه، واته نه و تراوه کانی یان مه دلوله شار دراوه کانی بخویترینه وه. له و یوه به ره و دیار یکردنی سه رچاوه ی راسته قینه ی هیژ و پالنه ری خراپه له مرؤفدا، که له بنه رته دا غه ریزیه. له پال خسته روی ئه م راستیه زانسته دا، و وه ک دهره نجامیکی مسؤگه ریش بو، چه ند کیشه یه کی هه لواسراو له ئایندا لیره دا چاره سه رکران و یه کلاکراونه وه.

ئامانجی سه ره کی ئه م توئیینه وه یه به پله ی یه که م دهره وازه یه که به پرووی هه ولی زانستیانه دا بو تیگه یشتن له ئاین و چه مک و پیکهاته کانی، که له ئیستادا ته نانه ت له زانکوکانی شدا هه ر ئاینانه و میتؤلوزیانه مامه له یان له ته کدا ده کریت.

بهشی یه کهم: شهیتان له زمان و زاراوهدا

باسی یه کهم: شهیتان له فرههنگی زماندا

وشه شهیتان له بنه پرتدا عه ره بیه (الشیطان) و له کرداری (شطن) هوه هاتوووه:-

((شطن)): ناکۆک بوو به نیاز و ئاراسته کهی، دووری خسته وه.

شیطن و تشیطن: کاری شهیتانی ئه نجامدا.

الشاطن: البعید عن الحق: دوور له حهق و راستی، پایوی پیس و بهد.

بئر شطون: بعیده القعر (بیری شهطون: واته بنه کهی و تهخته کهی دووره).

الشیطان ج شیاطین: گیانیکی شه پانگیزه و به هۆی دوورییه وه له خیر و چاکه و پاستیه وه ئه و ناوهی لئ نراوه، هه موو یاخیه کی سه رکیش له مرۆف یان جنۆکه یاخود ئاژه ل. ههروهها به مانای (مار) یش هاتوووه.

الشطن: الحبل (گوريس، پهت). ١

له فرههنگه کهی راغبی اصفهانیدا خاوه نه کهی ده لیت، گوتراویشه که (نون) هه کهی (شیطان) زیاده یه، واته ریشه کهی ده بیته (شاط یشیط) که به مانای (احتراق غضبا) دیت واته: له توره پیدا ده سوتا، (ئاگری لئ ده بووه وه). ٢

وشه (أبليس) وهك هاوواتای وشه (شیطان)

أبليس: خیره کهی که مبووه وه، تیکشکاو و خه مبار بوو/ ابليس في امره، سه رسام بوو له بابه ته کهی خۆیدا

١ لويس معلوف، المنجد في اللغة، انتشارات اسلام، تهران، ١٣٧٩، ص ٣٨٧-٣٨٨، ههروهها پروانه: ابراهيم مصطفى واخرون، دار الدعوة، استانبول، ١٩٨٩، ص ٤٨٣.

٢ - العلامة الراغب الأصفهاني، مفردات الفاظ القرآن، تحقيق صفوان عدنان داوودي، دار القلم، دمشق، طه، ٢٠١١، ص ٤٥٤.

(تیامو و شله ژاو له کاره که یه وه). ابلس من رحمة الله، له ره حمه تی خودا بیئومید بوو.

ابلس: ئەو که سهی هیچ خیریکی له لا نییه (بیخیر).

إبلیس ج ابالیس و ابالسە: ناوی ره گهزی شهیتان. ۳

إبلیس: سه روکی شهیتانه کان. (المتمرّد: یاخی). ۴

باسی دووهم: (شیطان) له زاراوه دا

ئه وهی وهك ماناو مه به ست لیره دا مایه ی سه رنجه، ئه وه یه که هه ردوو وشه که (شیطان، ابلیس) هیچیان ناو نین به لکو سیفه تن، واته (شیطان) له زمانی عه ره بیدا خاوه نی ناویکی بنه په تی خوی نیه، ئه مه ش ئه و راستیه مان پیده لیت که مه به ست له شهیتان له بنه په تدا بوونی سیفه تی به د و خراپه، واته په مزه بو خراپه نهك بو هه بوویه کی راسته قینه وهك کاره کته ریکی دیاریکراو.

بابه تیکی دیکه ی جیی سه رنجه لیره دا ئه وه یه که (شیطان) له هه مان کاتدا به مانای (مار) یش دیت، وهك پیشتەر ئاماژه م پیکرد، ئه مه ش وهك دیاره له چیرۆکه ته وراتیه که وه هاتوو که له ویدا له بری شهیتان، (مار) ده بیته هوی خه له تاندنی ئاده م و حه وا، هه روه ها له لایه کی دیکه شه وه، (مار) بوخوی سیمبولی تۆقاندن و شه ر و خراپه یه، له هه مان کاتدا په مزی (نه مری) شه. بیگومان مار په مزه بو بابه تی دیکه ش. ۵ هه روه ها په مزی مه عریفه و حیکمه تیشه، و خاوه ندی په مزیه تی سیکسیشه. ۶

۳ - لويس معلوف، ص ۴۸.

۴ - المعجم الوسيط، ص ۳.

۵ - جان صدقة، رموز و طقوس، دراسات في الميثولوجيا القديمة، رياض الريس للكتب و النشر، لندن، ص ۱۴۱ - ۱۶۴.

۶ - فيليب سيرنج، الرموز في الفن / الأديان - الحياة، ترجمة عبدالهادي عباس، دار دمشق، ط ۲، ۲۰۰۹، ۱۱۶ - ۱۶۲.

بەشى دوۋەم: شەيتان ۋەك رەمز

باسى يەكەم: شەيتان لەبەرامبەر خودادا (دوالىزمى شەيتان – خودا)

خودا كە يەكەمىن مەرۇف لەسەر زەۋى دروست دەكات كە (ئادەم) ە، مەبەست لە دروستكردىنى ئەۋەيە كە زەۋى ئاۋەدان بكتەۋە، ۋ خۋاپەرسىتى ۋ چاكەكارى بكت، خودا بۇخۇي سەرچاۋەى خىر ۋ چاكەيە، ھاندەر ۋ لايەنگر ۋ يارمەتيدەرى مەرۇفە بۇ كارى چاكە بەگشتى. لىرەدا لەپىناۋى ئەنجامدانى تاقىكردەۋە بۇ مەرۇف، كە ئاخۇ چاكە ھەلدەبۇزىرپىت يان خراپە، پىۋىستە بونەۋەرپىكى دىكەش، كە لەھەندىك لە ئاين ۋ مېتۇلۇزىيا كۆنەكاندا ۋەك خۋاۋەند ھەژمار كراۋە، بوۋى ھەبىت، ئەۋ بونەۋەرەش (شەيتان) ە.

مەبەست ئەۋەيە ناكىرپىت لەبەرامبەر ھۆكار ۋ پالئەرىكى گەۋرەى چاكە، كە خودايە ۋ سەرچاۋەى خىر ۋ چاكەيە، كارەكتەرىكى دىكە بوۋى نەبىت، ۋەك پارسەنگىك لەبەرامبەر چاكەكەدا، ۋەك پالئەرى شەرپ ۋ خراپە كە شەيتانە. لىرەشەۋەيە كە شەيتان لە ھەندىك لە ئاينەكاندا ۋەك خۋاۋەندى خراپە دانراۋە، نەك ۋەك جنۇكە يان سەردارى جنۇكە خراپەكان.

باسى دوۋەم: شەيتان ۋەك سەرچاۋەى ھىزى خراپە يان گوناۋە ۋ تاۋان

لەئائىنى ئىسلامدا كە باس لە شەرپ ۋ خراپەكارى يان گوناۋە ۋ تاۋان دەكرپىت، دەمودەست ناۋى شەيتان بە بىرماندا دىت، واتە يەكسەر لە دللى خۇماندا دەلپىن ھۆكارەكەى شەيتانە، لە قورئانىشدا زۇرچار ۋ لەمىانى باسى چەندىن جۇرى تاۋان ۋ خراپەكارىدا، باس لە شەيتان كراۋە ۋ ئەم تاۋان ۋ خراپانە دراۋنەتە پالى.

لەكاتىكدا كە ئىمە لەپال بوۋى (شەيتان)دا ۋەك ھۆكار ۋ پالئەرى خراپە، (نەفس)ىشمان ھەيە، واتە پالئەرى خراپە لە ناخ ۋ نەفسى مەرۇفەكانىشدا بوۋى ھەيە، ۋەكچۇن پالئەرى چاكەش ھەر لەۋ نەفسەدا ئامادەيە. واتە ئەۋەى مەرۇف بۇ چاكە ۋ خراپەش ھاندەدات ھەر دل ۋ دەروۋنى مەرۇف خۇيەتى. قورئانىش پاشكاۋانە ئەمەى دەربىرپوۋە (ۋ نەفس ۋ ماساۋا، فالھمها فجورھا ۋ تقواھا، قد افلح من زكاھا، وقد خاب من دساھا..) سورة الشمس، ۷-۱۰. واتە: ((سوین بە نەفس ۋ بەۋەش كە رىكىخستوۋە، ۋ خراپە ۋ چاكەى

ئيلهام کردووہ بوی (تیداچاندووہ)، هه رکه سییک (ئهو نهفسه) بهپاکی رابگریت، سه رکه وتوو بووه، ئه وهش که به خراب رابگریت بیتومید بووه)). له هه مانکاتدا کرداری مرؤقه کان (به چاک و خراپه وه) ده درپته پال خوداش، واته کرداره کان به گشتی له ژیر خواست (اراده)ی خودادان، چۆنی بویت بهو ئاراسته یه دا ده یانبات؟!

لیره دا ده پرسین بۆچی له یه ککاتدا شهیتان و نهفسیش به هۆکاری کرداری خراپه دانراون، ئایه له بنه پرتدا هه ردووکیان هه ر یه ک ئه رکه ئه نجام نادهن؟ ئایه شهیتان به ته نیا بهس نییه بۆ فریودانی مرؤق؟ یان نهفس به ته نیا بهس نییه بۆ به لاپریدا بردن؟ یاخود خودا بۆخوی وه ک هۆکاریک بۆ چاکه یان خراپه بهس نییه!!

ئهو هی له م نیوه نده دا بابه ته که یه کلایی ده کاته وه ته نیا بریتیه له وهی، که شهیتان وه ک هیزی شه ر و هاندەر بوی، له ئاینه کۆنه کانه وه هاتوو و هه ر ده بویه باسبرابایه، خوداش وه ک سیمبولی ده سه لات و ئیراده و ئاماده یی به رده وام، ده بویه هه بویه، وه کچۆن نه شه کرا له م نیوه نده دا نه فس و ناخی مرؤق فه رامۆش بگریت. به لام ئه وهی وه ک تاکه فاکته ری راسته قینه بۆ چاکه و خراپه ش بمینیتته وه، و بوونیککی کاریگه ری راسته قینه ی هه بیت ته نیا نه فس ه که یانه، واته شهیتان و خودا وه ک دوو پالنه ری ئاینانه ی ناچاریی خراونه ته ناو باسه که وه.

سه بارهت به خودا، ئه گه رچی له بابه تی قه زاوقه دهر و مه سه له ی ئیراده و ئه جه لدا خراپه کانیش له پال چاکه کاندایه جۆریک له جۆره کان ده درپته پال خودا، به لام ئه مه دانه پالیککی راسته قینه نیه، لانی که میش سه بارهت به هۆکاری خراپه، به لام مه به سه ته که لیره دا ئاماده یی ده سه لاتی خودا و توانا و ویستیه تی، واته ئاگادار کردنه وهی مرؤقه کانه بۆ خاوه ندری تی ئه م سیفه تانه له لایه ن خودا وه، نه ک ئه وهی خودا پالنه ر و هۆکاریان بیت، وه ک پشتر ئامازه مان بۆ کرد.

سه بارهت به شهیتانیش وه ک هۆکاری خراپه، پشتر ئامازه مان بۆ کرد.

که واته له ئه نجامدا ته نیا (نه فس) ه که یانه که وه ک فاکته ری راسته قینه ده مینیتته وه. ئه گه ر له پرووی زانستیشه وه پروانین، له زانستیککی وه ک ده رووناسیدا ده بینین چاکه و خراپه له ناخی مرؤقدا وه ک پالنه ری غه ریزه یی بوونیان هه یه. واته ئه و پالنه رانه له گه ل له دایکبوونی مرؤقدا هاتونه ته ئاراهه، له جیناتی مرؤقدا هه شان، به جۆریک که مومکین نیه بیر له بوونی مرؤق بگریته وه به بی ئاماده بوونی هه ردوو پالنه ری چاکه و خراپه تیدا.

هه روه ها ئه گه ر گریمانی ئه وه بکه ین که پالنه ری خراپه له مرؤقدا شهیتانه، گوایه له گیانله به رانیشدا به گشتی، ئه و گیانله به رانه ی درنده ن به تاییه تی، هه ر ده بیت شهیتان بیت؟! ئه گه ر وه لامه که ئه وه بیت

که مرؤف له مرپوه وه به بوونی ئیراده له ئازهل جیاده کریته وه، که خاوهنی ئیرادهی ئازاده له وهی چاکه بیان خراپه بکات.

له وه لامدا ده لئین ئیمه ش هه ر ئهم وه لامه مان به لاه مه به سته، که کرده وه کان هه موویان له ئیرادهیه که وه دین که غه ریزییه له مرؤفدا، ئیرادهیه ک که له ناخیه وه، واته نه فسیه وه، سه رچاوهی گرتوه، نه ک له ده ره وه هاتبیت، (وه ک شهیتان یان ویست و قه ده ری خودا).

له لایه کی دیکه وه، ئه گه ر هوکاری کرده وه کان به گشتی بو مرؤف خوئی بگه پئزینه وه، ده بییت به هوئی چاره سه رکردنی چه ند کیشه یه ک بوئی، له نمونه ی:

رژگار بوون له وهی له پال نه فسدا شهیتان یان قه ده ر هوکاریت بوئی، واته له نیوان چه ند پالنه ری کدا یه کیکیان وه ک پالنه ری راسته قینه ده دوزریته وه، و له و دله پراکی و مشتومرانه پارزگاری ده بییت که له کتیبه کانی عه قیده و زانستی که لامی ئیسلامیدا بوونیان هه یه.

له بوونی شهیتان، قه ده ر، ئه جه ل، وه ک چه ند بابه تیکی ترسناک، رژگاری ده بییت.

واقعیانه و زانستیانه بو پالنه ری خراپه ده پروانیت، و له و لیکدانه وه ئاینیه ته مومزای و نه سه لمیژاوانه رژگاری ده بییت که وه ک پیویست پروونه کراونه ته وه. واته ئاین ده گه پئزینه وه ناو واقع، به چه شنیک که مرؤف توانای تیگه یشتن و قبولکردنی هه بییت.

له لیکدانه وهی ئاینیه ده بو هوکاری ئه نجامدانی تاوان و خراپه، ئه گه ر بو نمونه که سیک دزی بکات، ده لئین ئه و که سه بوخوئی ویستی دزیکردنی هه بووه، به لام شهیتان هاتوته لای و دنه ی داوه که دزییه که بکات، وه کئه وهی مرؤفه که ته نیا له ویسته که، به زمانه ئاینیه که له نیه ته که و نیازه که به رپرس بیت، هه رچه نده له هه مان کاتیشدا ده لئین نیه ته که ش هه ر شهیتان خستویه تیه دلیه وه. پرسیاره که ئه وه یه: که واته ئیرادهی ئینسان لیره دا ده که ویته کوپوه؟ ئه گه ر پالنه ری چاکه خودا بیت و پالنه ری خراپه ش شهیتان بیت، که واته پالنه ره غه ریزییه که بوونی نیه، یان ناکوک ده بییت له گه ل ئه م پالنه ره ئاینیه ده؟!!

پیویسته بهر له هه رشتییک له و راستیه زانستییه تیگه یین که کاره کته ری مرؤف، به پالنه ره کانی چاکه و خراپه شه وه، بابه تیکه دوو شت له دروستکردنیدا به شدارن که ئه وانیش بو ماوه و ژینگه ن. بیگومان که ده گوتریت ژینگه، مه به ست ژینگه که لتوری و پهروه ده یی و کومه لایه تیه گشتیه که یه، نه ک ته نیا ژینگه ی جوگرافی یان سروشتی.

ههروه ها ئه گه ر سه رنج له و دیالوگه ی نیوان خودا و شهیتان به دین له کاتی فه رمانکردنی خودا به وهی فریشته و جنوکه کان کرنوش بو ئاده م به رن، که له م نیوه نده دا شهیتان کرنوش نابات و له خودا

و فرمانەكەى ياخىي دەبىت، خوداش برپاردەدات شەيتان لە پەحمەتى خۆى دووربخاتەۋە و بىخاتە دۆزەخەۋە، لەو كاتەدا شەيتان ھەرەشە لەنەۋەى ئايندەى ئادەم دەكات كە بەرەو شەپ و گوناھ و خراپەيان دەبات، بۆئەۋەى نەۋەى ئادەمىش ۋەك شەيتان خۆى بچنە دۆزەخەۋە. لىرەدا دوو پرسىيار دىنە پىشەۋە: بۆچى دەبىت خودا ئەم ھىزى تۆلەسەندەنەۋە و تواناى لادانى مرۆفەكانى بە شەيتان بەخشىبىت، ئەدى ئەگەر پىي نەبەخشىيا چى رووى دەدا؟!

پرسىيارىكى دىكەى گرنگترىش برىتتە لەۋەى» ئايا ئەگەر شەيتان بوونى نەبايە، خراپە لاي نەۋەى ئادەم بوونى نەدەبوو؟!

تەنانەت بەلاى نوسەرىكى ۋەك دكتور مستەفا مەحمودىشەۋە، كە خاۋەنى ئايدىۋولۇژياى ئىسلامىشە، ئەخلاق بەرھەمى كۆمەلگەيە، واتە بەرھەمى ژىنگەى كۆمەلايەتتە ۋەك پىشتەر ئاماژەمان بۆ كرد (ئەخلاق بەبى مانا دەمىننەۋە.. ھەتا كۆمەلگە دروست دەبىت.. و پەيوەندىيەكان.. بەرەكەتتەكان.. و سود و قازانجەكان.. و چىژ و ئازارگەلىك دىنە ئاراۋە كە مرۆف ئالوگۇپريان پىدەكەن، لەو كاتەدا وشەى شەپ (خراپە) و وشەى خىر (چاكە) ش دىنە بوونەۋە... بانگەشەى ئەۋەى كە شەپ (خراپە) ھىزىكى مېتافىزىكە لەودىۋى ئەقلەۋە، بانگەشەيەكى خورافىانەيە.

شەپ رۆلەى كۆمەلگەيە..

ئەم حەقىقەتەش نوئ و سەرسامكەرە..

سەرسامكەرە لەبەرئەۋەى ماناكەى ئەۋەيە و ئەۋە دەگەيەنەت كە بىريان لەنۋەيۋە بکەونە گەران بەدۋاى تىۋرى نوئ بۆ ماناى خىر و شەپ..). ۷

بابەتتىكى دىكە لەم نۆۋەندەدا برىتتە لە دروستبوونى شەيتان لە ئاگر، كە دەبىتە ھۆى ئەۋەى خۆى بەباشتر لە ئادەم بزائىت كە لە قور دروستكراۋە؟! پرسىيارەكە ئەۋەيە: ئايا لەدەرەۋەى دىناى زانستى فىزىكىدا شتتەك ھەيە بەناۋى ئاگر؟!

سەبارەت بە دروستبوونى فرىشتەش بەھەمان شىۋەيە كە دەگوترىت لە نوور (روناكى) دروستبوون؟ مەگەر رووناكى لە زانستى فىزىكىدا بە (فۆتۆن) ناپىورىت؟

كەواتە لىرەدا دەبىت تىگەيشتن و مامەلەكردنمان لەگەل ئاگر و روناكىەكەشدا ھەر پەمىزى و مەعنەۋىيى بىت.

سه‌چاوه‌کان

لویس معلوف، المنجد في اللغة، انتشارات اسلام، تهران، ۱۳۷۹، ص ۳۸۷-۳۸۸، هه‌روهه‌ها پروانه: ابراهیم مصطفی واخرون، دار الدعوة، استانبول، ۱۹۸۹.

العلامه الراغب الأصفهاني، مفردات الفاظ القرآن، تحقيق صفوان عدنان داوودي، دار القلم، دمشق، ط ۵، ۲۰۱۱.

جان صدقة، رموز و طقوس، دراسات في الميثولوجيا القديمة، رياض الريس للكتب و النشر، لندن.

فيليب سيرنج، الرموز في الفن/ الأديان - الحياة، ترجمة عبدالهادي عباس، دار دمشق، ط ۲، ۲۰۰۹.

الدكتور مصطفى محمود، إبليس، مكتبة مصر، ۲۰۱۵.